

hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

Bestemmelsen angiver ikke, hvad rapporten om indgrebets udførelse nærmere skal indeholde. Det skyldes, at behovet for notering af oplysninger i rapporten vil variere afhængigt af, hvordan et tvangsindgreb forløber, samt formålet med og omfanget af tvangsindgrebet. Overordnet skal rapporten imidlertid give et udførligt og dækkende indtryk af tvangsindgrebets forløb.

Der kan samtidig peges på en række omstændigheder, der vil have betydning for, hvor omfattende rapporten bør være.

Således vil der normalt være et større behov for notering af oplysninger i rapporten, hvis indgrebet foretages uden samtykke fra den, som indgrebet retter sig mod. Der vil endvidere være et større behov for notering af oplysninger i rapporten, hvis myndigheden tager genstande i besiddelse i forbindelse med indgrebet. Endvidere kan der peges på, at jo mere indgribende og omfattende et tvangsindgreb er, jo større vil behovet for notering af oplysninger i rapporten være.

Som minimum vil der normalt være behov for i rapporten at notere oplysninger om indgrebets formål, tidspunktet for indgrebet, hvilke personer der var til stede, om der blev anvendt tvang ved gennemførelsen, og hvilke genstande der eventuelt blev taget i myndighedernes besiddelse.

Det bemærkes, at udarbejdelse af den pågældende rapport i vidt omfang vil kunne ske ved udfyldelse af fortrykte blanketter.

Den udfærdigede rapport vil have bevismæssig betydning, hvis der efterfølgende opstår spørgsmål om et tvangsindgrebs forløb mv. Undladelse af at udfærdige den nævnte rapport – f.eks. i tilfælde, hvor der er konstateret en lovovertrædelse, men hvor overtrædelsen er af en sådan karakter, at den ikke umiddelbart giver myndigheden anledning til at foretage egentlige retsskridt – vil derfor efter omstændighederne kunne have bevismæssig skadevirkning for myndigheden, hvis den senere ønsker at foretage retsskridt mv. under henvisning til forhold, som knytter sig til det pågældende kontrolbesøg mv.

Til kapitel 3

Forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelsen af tvangsindgreb

I kapitlet fastsættes regler for myndighedernes gennemførelse af tvangsindgreb i tilfælde, hvor en person er mistænkt for at have begået et strafbart forhold. Reglerne vil gælde, hvad enten myndigheden selv har

adgang til at søge et eventuelt strafbart forhold afsluttet ved en administrativ bøde (bødeforelæg), eller myndigheden ikke har en sådan adgang og derfor i alle tilfælde vil være henvist til at lade en videre behandling af spørgsmål om fastsættelse af straf overgå til politiet.

Til § 9

Til stk. 1

Hvis en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, indebærer bestemmelsen, at tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene kan gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Det gælder, uanset om den mistænkte er en fysisk eller juridisk person.

Den foreslåede bestemmelse afgrænser således anvendelsen af tvangsindgreb uden for strafferetsplejen i forhold til anvendelsen af indgreb i form af ransagning, beslaglæggelse mv. inden for strafferetsplejen.

Bestemmelsen finder anvendelse i tilfælde, hvor myndigheden forud for f.eks. et kontrolbesøg er bekendt med oplysninger, der kan begrunde, at en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse.

Endvidere finder bestemmelsen anvendelse i tilfælde, hvor myndigheden i forbindelse med gennemførelsen af f.eks. et kontrolbesøg får kendskab til oplysninger, der kan begrunde, at en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse.

Efter bestemmelsens ordlyd skal der være tale om, at en person »med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse«. Der skal således foreligge en mistanke om et strafbart forhold, som kan henføres til én eller flere bestemte personer. At der skal være »rimelig grund« til en sådan mistanke indebærer, at mistanken skal være baseret på fornødne konkrete, objektive oplysninger i den pågældende sag.

Om dette er tilfældet, må bero på en samlet konkret vurdering i den enkelte situation i overensstemmelse med de principper og retningslinier, der allerede i dag gælder på området.

Er der tale om ren stikprøvekontrol, vil der selvsagt ikke foreligge en mistanke i bestemmelsens forstand.

Det samme gælder i tilfælde, hvor en myndighed f.eks. ønsker at undersøge forhold, som kun muligvis kan give anledning til mistanke – f.eks. på baggrund af generelle erfaringer med en bestemt branche eller virksomhed. En mere almindelig, erfaringsbaseret fornemmelse hos den pågældende myndighed om, at